

halló!

Nehéz a felfogásom

Középiskolás korom óta szívesen és sokat foglalkozom a történelemmel, de egyre kevesebbet értek belőle. Főleg a XX. század magyar történetéből. Lehet, hogy azért, mert egyre több a „pártholdudvaronc történelemhamisító”, aki egyre nagyobb nevet kap a közbeszédben és a közízlés alakításában (dr. Schmidt Mária kontra **Eörsi István**). Lehet, hogy csak öregszem, és már nem tudom megváltoztatni véleményemet. Nem tudom, de talán éppen emiatt egyre többet foglalkoztat egy eretnek vagy inkább bornírt gondolat. Horthy Miklósnak, a királyi méltóságú kormányzónak Roosevelt megüzente, hogy akasztófán végzi (MH, márc. 19.), és valószínűleg csak „Sztálin szeszélye mentette meg attól, hogy oda kerüljön, ahová való volt: a vádlottak padjára, esetleg Nürnbergbe, cinkosai mellé” (MH, márc. 24.). Mindez véleményem szerint egyenesen következett (volna) életéből, személyiségéből és „munkásságából”. Valószínűleg sokakkal együtt nekem is nehéz a felfogásom, hiszen az elmondottakhoz képest homlokegyenesen más megítéléseket olvasok, hallok, látok, az emlékhelyek, képek, szobrok stb. számának növekedéséről, illetve a már-már dicsőítő megemlékezésekről értesülök a tömegkommunikáció által.

dr. Fazekas Béláné

Kazincbarcika